

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.485/2013/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a **2014. október 29.** napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A 2 rb. hivatali vesztegetés büntette miatt **vádlott**ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. november 12. napján kihirdetett 1.B.1622/2013/7. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottat vagyonelkobzás címén 700.000 (hétszázezer) forint megfizetésére kötelezi.

A végrehajtandó szabadságvesztésre való utalást mellőzi.

A büntetést halmazati büntetésül tekinti kiszabottnak.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 19.050,- (tizenkilencezer-ötven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék a 2013. november 12. napján kihirdetett 1.B.1622/2013/7. számú ítéletével **vádlott**at bűnösnek mondta ki 2 rb. a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetében, ezért 1 évi és 8 hónapi „börtönben végrehajtandó” szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. 500.000 forint erejéig vagyonelkobzást rendelt el. Kötelezte a vádlottat 6.000 forint bűnügyi költség megfizetésére, míg a fennmaradó 200.122 forint költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

A tárgyaláson az ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette, a vádlott és védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1177/2013/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a felmentés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság ítélete, annak tényállása azért tekinthető megalapozatlannak, mert a bíróság az általa megismert tényekből helytelen következtetést vont le. A védece ugyanis alig-alig beszél magyarul, és a kommunikációs űr miatt az általa elmondottakat a rutinból intézkedő magyar vámosok vesztegetési ajánlatnak tekintették. Nem véletlen, hogy az eljárás további részében tolmácsot is kellett alkalmazni, annyira gyenge a vádlott magyarnyelv-ismerete. Ezért a védő védencének az ellene emelt vád alóli bizonyítottság hiányában történő felmentését kérte.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglalatok alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg, és ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését. Védekezést terjesztett elő, amelyben arra hivatkozott, hogy a magyar nyelv nem megfelelő ismerete miatt félreértették a nyomozók az általa elmondottakat. Részéről ténylegesen nem került sor vesztegetésre, ilyen tartalmú ajánlatot nem tett. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlott védekezésével szemben a tárgyaláson kihallgatott **tanú1** és **tanú2** közvetlen tanúk, az ő elmondásukból, illetve jelentésükből a cselekményről tudomást szerző közvetett tanúk, az okirati bizonyítékok, valamint a **tanú2** által a cselekményt követően nyomban átadott és a vesztegetési összeget tartalmazó papírlap alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság ítélete 3. oldalától az 5. oldal 3. bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el a tényállás alapjául. A törvényszék kellő indokát adta annak is, hogy az elsőfokú tárgyalás során előterjesztett bizonyítási indítványt miért utasította el.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. A törvényszék az általa megismert tényekből további

tényekre helyes következtetést vont le, és összességében az általa rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta. Így a vádlottnak és védőjének a tényállás felülmérlegelésére, és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

A Fővárosi Törvényszék az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét 2 rb. a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés bűntettében állapította meg. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróságnak az ítélet 5. oldalán kifejtett jogi álláspontját. Az ítéltábla a jogi indokolást csupán annyiban egészíti ki, hogy a tényállásban írt pénzügyőr nyomozók a Btk. 459. § (1) bekezdés 11/k. pontja alapján minősülnek hivatalos személynek. Helyesen döntött az elsőfokú bíróság akkor is, amikor nem az elkövetés, hanem az elbírálás idején hatályos büntető törvényt alkalmazta.

A Fővárosi Törvényszék ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, és a cselekmények tárgyi súlyával arányosan szabott ki a vádlottal szemben 1 év 8 hónapi börtönbüntetést. Eddigi hibátlan életvezetésére figyelemmel indokolt volt a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztése, és törvényes a próbaidő tartama is. Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

A tényállásban rögzítettek szerint a vádlott az egyik pénzügyőr nyomozónak 500.000 forintot, míg a másíknak 200.000 forintot ajánlott fel, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a vádlottat vagyonelkobzás címén összesen 700.000 forint megfizetésére kötelezte.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint megtevesztő, félreérthető az elsőfokú ítélet rendelkező részében, hogy a bíróság a vádlottat börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte. Ezért a végrehajtandó szabadságvesztésre való utalást mellőzte. Az elsőfokú ítélet 5. oldal utolsó előtti bekezdése tartalmazza, hogy az elsőfokú bíróság milyen rendelkezések alapján halmazati büntetést szabott ki, azonban a halmazati büntetésre utalás az ítélet rendelkező részében nem került feltüntetésre, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta.

A Fővárosi Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Be. 339. § (2) bekezdésében foglaltak alapján az ítéltábla a másodfokú eljárásban tolmács díjaként felmerült költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. október 29.

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt s.k.
szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2014. október 29.

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke